

Sad znate, da su Hrvati i Srbi, Slovenci, Bugari, Rusi, Česi i Poljaci — da su to narodi od jednoga plemena slovenskoga, da su to jedni drugim rod.

Neće biti ništa,
dok ne bude pravice!

Antun Radic

SLOBODNI DOM

GLAVNO GLASILO HRVATSKE SELJAČKE STRANKE

Broj 11.

19. TRAVNJA 1945.

Godina III. (33)

Dva velike pokreta, radnički i seljački, ta dva velika izvora već dugo vremena teku tako, da se sve više sbljuju, a negdje su se već i stili.

Repulika svemu svetu dika!
Vjera u Boga i seljačka sloga!

Stjepan Radic

Prva prava Narodna vlada Hrvatske

Dan 14. travnja 1945. ostat će zabilježen zlatnim slovima u povijesti svih naroda u Hrvatskoj. Tog dana je u stodrevnom hrvatskom gradu Splitu, najvećem gradu naše ponosne i junačke Dalmacije, na izvanrednoj sjednici Predsjedništva Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske imenovana prva Narodna vlada Hrvatske, vlada, koju je narod vjekovima željno očekivao i svojom krvlju kroz posljednje četiri godine u narodnooslobodilačkoj borbi ostvario. Subota 14. travnja godine 1945. bio je stoga dan sveopće radosti i silnog narodnog oduševljenja.

Prvi put u povijesti narod je dobio vladu koja je u pravom smislu izraz narodne volje i narodnih težnja, sastavljenu ne od profesionalnih političara, nego od prokušanih boraca, koji su svoju ljubav i privrženost narodu i domovini posvjedočili upornom borbom i požrtvovanju.

Proglašenje prve prave Narodne vlade Hrvatske, koja je ujedno odraz ravnopravnosti hrvatskog i srpskog naroda u Hrvatskoj, obavljeno je u staroj povjesnoj splitskoj vijećnici, u kojoj je u prošlom stoljeću bila proglašena i ustoličena prva hrvatska narodna općina grada Splita.

Medju narodom u Splitu vladalo je takvo oduševljenje, koje se ne dade opisati i takva radost, koja se ne može iskazati. Bio je to ogroman zanos i oduševljenje, koje je zahvatilo staro i mlađe, muško i žensko, jednom riječju sve što hrvatski osjeća i misli, jer su svi u tom velikom povijesnom dogadjaju vidjeli jasno, da prolivena krv i podnešene žrtve, muke i patnje nisu bile uzaludne, i da će tekovine narodnooslobodilačke borbe biti očuvane, a volja naroda uzakonjena.

Kada su predstavnici naroda: članovi Predsjedništva i vijećnici ZAVNOH-a i ostali odličnici na čelu sa sijedim narodnim borcem Vladimirom Nazorom, predsjednikom ZAVNOH-a, polazili na izvanrednu sjednicu Predsjedništva

Predsjednik Narodne vlade Hrvatske Dr. Vladimir Bakarić, tajnik
Jedinstvene narodnooslobodilačke fronte Hrvatske

ZAVNOH-a u povjesnu vijećnicu na Narodnom trgu, ulice Splita bile su prenatrpane narodom. Sve se tiskalo i naprezalo da pozdravi odlične svoje sinove, a ujedno da dade oduška svom oduševljenju i svom zanosu. Grad, ukrašen, narodnim zastavama i zelenilom, orio se od silnih poklika razdraganog naroda. Klicalo se i pjevalo. Nije se moglo razlikovati tko je razdraganiji i zanosniji, da li mlađi ili stariji. Svi su bili jednakim zanosom obuhvaćeni, a sitna dječica, razdragano su mahala ručicama i dječjim glasicima izgovarala imena: Tita i Nazora, Hrvatske i Jugoslavije, Rusije i Staljina, Engleske i Amerike.

Nije bila puna naroda samo obala i ulice, kroz koje se išlo na Narodni trg, nego i svi prozori zgrada tih ulica bili su načinjani svjetom, koji je pljeskao i klicao.

Slika je bila upravo veličanstvena. I ranije u svojoj povijesti Split se veselio i zanosio, i ranije su priredjivane manifestacije, ali ovakve još nikad nije bilo. Mali narod: radnici i seljaci pomiješani s gradjanim i svojom intelektualnom inteligencijom u jednakoj su se mjeri zanosili i oduševljivali.

Predsjednik ZAVNOH-a Vladimir Nazor, svi članovi Predsjedništva, te vijećnici i ostala pratnja, bili su upravo zasipani cvijećem, koje je svojom velikom naslagom pretvorilo pločnik u cvjetni sag.

U 3.15 sati poslije podne započela je izvanredna sjednica Predsjedništva ZAVNOH-a i veliko mnoštvo naroda na Narodnom trgu kroz otvorena velika vrata i široki prozor vijećnice pratilo je zasjedanje Predsjedništva, i slušalo govor, koji su se na trg prenosili preko zvučnika.

Vijećnica je za ovu prigodu bila posebno uređena i ukrašena. Ona je ranije u svojoj povijesti bila žarištem narodnog otpora i iz nje su se orili prosvjedi zbog tlačenja hrvatskog naroda. Kasnije, za vrijeme nenarodnih režima, bila je pretvorena u Etnografski muzej. Sada je vijećnica po prvi put primila prave narodne predstavnike, koji su svoju ljubav i privrženost narodu i Hrvatskoj posvjedočili u krvavoj borbi kroz četiri godine.

Za predsjedničkim stolom zauzeli su svoja mjesta: predsjednik ZAVNOH-a Vladimir Nazor, najveći živući hrvatski

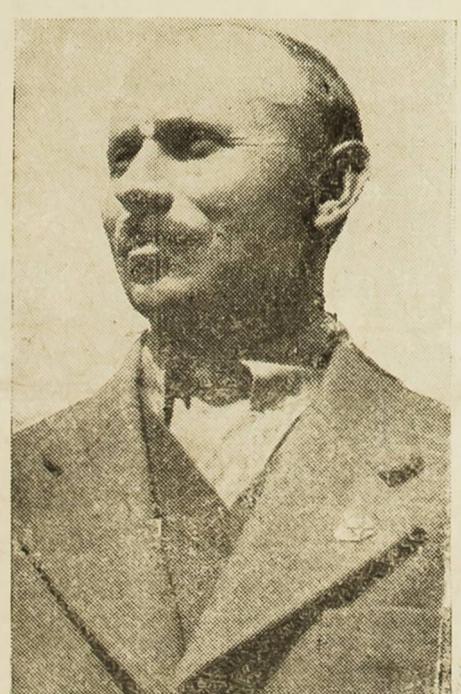
pjesnik, do njega s desne strane potpredsjednik ZAVNOH-a i predsjednik Izvršnog odbora Hrvatske seljačke stranke Franjo Gaži, te ministar za Hrvatsku dr. Pavle Gregorić, a s lijeve strane predsjednik Srpskog kluba vijećnika ZAVNOH-a i ministar gradjevima dr. Rade Pribićević, potpredsjednik ZAVNOH-a te drugi tajnik ZAVNOH-a Dušan Čalić.

U prvim redovima nalazili su se članovi Predsjedništva ZAVNOH-a i vijećnici. Tu su se nalazili izmedju ostalih ministar pravosudja Frane Frol i ministar narodnog zdravlja dr. Zlatan Sremec sa članovima Izvršnog odbora Hrvatske seljačke stranke, komandant Glavnog štaba Hrvatske generallajtnant Ivan Gošnjak s komesarom Glavnog štaba Radom Žigićem i članovima Sovjetske vojne misije pukovnikom Rakom i potpukovnikom Zukurdajevom, pukovnikom Stanko-Čanica Opačić sa članovima Srpskog kluba, prvorac Dalmacije pukovnik Vicko Krstulović i drugi. U vijećnici su se nalazili i visoki crkveni dostojanstvenici: hvarske biskupe msgr. Mihal Pušić, šibenski biskup dr. Jeronim Mileta, zastupnik splitskog biskupa biskupski vikar Don Vice Fulgosi i zamjenik dalmatinskog pravoslavnog episkopa prota Milan Macura. Uz njih vidjeli su se i predstavnici raznih krajeva Dalmacije u živopisnoj narodnoj nošnji. Osobito su bili zapaženi sinjski alkari u alkarskim nošnjama i sa starinskim oružjem.

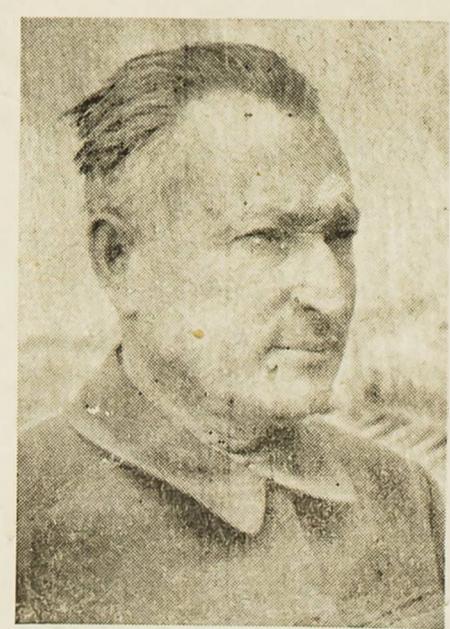
TOK SJEDNICE PREDSJEDNIŠTVA

Otvarajući izvanrednu sjednicu predsjednik Vladimir Nazor održao je zanosan govor, te izmedju ostalog rekao i ovo:

»Nakon ustrojenja privremene vlade za federalnu državu Jugoslaviju došao je čas da se sastavi i privremena vlada federalne države Hrvatske. Sve što se odredilo na dosadašnjim zasjedanjima našega ZAVNOH-a, osobito na zasjedanju u Topuskom, čvrsto stoji; ali se naša zgrada naglo širi i raste, pa je od potrebe sve veći broj radnika, majstora i neimara, da je podignemo visoku i čvrstu. Od potrebe je izabrati vladu, koja će voditi sve poslove i

Potpredsjednik Narodne vlade Hrvatske
Franjo Gaži, predsjednik Izvršnog
odbora HSS

Potpredsjednik Narodne vlade Hrvatske
dr. Rade Pribićević, predsjednik Srpskog
kluba vijećnika ZAVNOH-a

Rasprava o izvještaju dra Vladimira Bakarića

slobodu i ostvarenje boljega života. Tu su se okupili Komunistička partija Hrvatske (*oduvjeteni poklici: Živjeli!*), prvorac danasne narodno-oslobodilačke borbe, rukovodilac naroda u najtežim njegovim časovima i osnovni graditelj svih tekovina na kojima se naš budući život osniva. Tu je Hrvatska seljačka stranka (*poklici i odobravanje*) sa svojim borbenim i slobodarskim tradicijama u koju je hrvatski narod imao velikoga povjerenja a koja se otresla svoga petokolonaškog i izdajničkog vodstva i koja danas radi u fronti i na čišćenju naše zemlje od okupatora, te na člnovi porušenoga i uništenoga. Tu su okupljeni svi Srbi u Hrvatskoj (*pljesak i odobravanje*), koje je njihov teški položaj zbio u potpuno jedinstvo i krvlju povezao bez obzira na raniju političku pripadnost. Tu su, konačno, rodoljubi izvan stranaka (*Živjeli!*) koji su također dali znatan prinos borbi naših naroda protiv okupatora. U ovoj fronti ostvareno je i krvlju povezano bratstvo Hrvata i Srba, osnovni temelj na kojem treba da gradimo našu Hrvatsku i demokratsku federalnu Jugoslaviju.

Burno i dugotrajno pljeskanje i klicanje popratilo je izvještaj druga Bakarića. U vijećnici, kao i na Narodnom trgu dugo su se prolamali poklici odobravanja i manifestirana.

RASPRAVA O IZVJEŠTAJU

Razvila se zatim živa rasprava o izvještaju dra Bakarića, te su svi govornici jednodušno odobrili izvještaj.

Prvi je govorio predsjednik Izvršnog odbora Hrvatske seljačke stranke **Franjo Gaži**, te u ime Izvršnog odbora i cijelokupnog hrvatskog seljačkog naroda pozdravio izvještaj, kojega je podnio dr. Bakarić, naglasivši, da je izvještaj zaista stvaran prikaz onoga što smo mi tokom ove četiri godine Narodnooslobodilačke borbe proživjeli i proživljivali. Potkrepljujući ovaj izvještaj u ime članova i pristaša Hrvatske seljačke stranke izjavljuje, da će svi članovi i pristaše Hrvatske seljačke stranke ulagati još veće napore, kako su to pokazali tokom narodnooslobodilačke borbe, u izgradnji naše slobode i mire domovine Hrvatske u bratskoj ljubavi, naročito s našom srpskom braćom.

»Danas — nastavio je predsjednik Gaži — govoriti se o sastavu nove vlade. Hrvatski narod u zajednici sa svojom srpskom braćom danas ostvaruje i pozdravlja svoju vladu federalne Hrvatske. Za koji čas mi ćemo imati tu vladu. Mi ćemo imati vladu onakvu, za kakvom su težile generacije naših pradjedova. Mi hoćemo imati vladu o kojoj su sanjali pradjedovi i za koju su se borili, a tek je sada gledaju njihovi unuci. Zasluga za sve to pripada mukotrpnom narodu, koji je toliko žrtvovan. Zasluga ide našoj velikoj junačkoj Jugoslavenskoj armiji, a najveća zasluga i najveća hvala ide našem junačkom vodjama, omiljenom nam maršalu Titu.«

Gовор Franje Gažija bio je često prekidan s poklicama maršalu Titu i Hrvatskoj. Čuli su se i poklici: Dolje izdajica Maček!

U ime Komunističke partije Hrvatske govorio je **Karlo Mrazović** i između ostalog naglasio:

»Narodi Hrvatske danas dobivaju svoju narodnu vladu, vladu Hrvatske, kao tekovinu svoje velike borbe izvođenju pod zastavom jedinstva i bratstva Srba i Hrvata u Hrvatskoj, jedinstva i bratstva sa svima narodima Jugoslavije. Davne i stare su želje i težnje najširih slojeva naroda Hrvatske da imaju svoju vladu. Želje su naroda Jugoslavije da imaju svoju federalnu demokratsku državu Jugoslaviju. Ali mi moramo do kraja biti svjesni toga, da narodi ne žele federaciju radi federacije, da ne žele vladu Hrvatske radi vlaste, nego da tu leže mnogi dubli razlozi za te želje. Tu se radi o nacionalnoj sigurnosti, budućnosti, slobodarstvu; tu se radi o uvjetima ekonomskog, političkog, kulturnog, prosvjetnog života najširih narodnih slojeva radnika, seljaka, obrtnika i narodne inteligencije, jednom riječi čitavog naroda. Tu se radi o onome što će takvo državno uređenje i narodna vlast donijeti najširim slojevima naroda. Zato ova vlast, koju mi stvaramo danas, mora biti narodna vlast.«

mora imati stalno pred očima želje najširih slojeva naših naroda, želje od kojih je najvažnija slijedeća: da vlasti Hrvatske u atmosferi povjerenja svestrano i svim svojim snagama i snagama naroda Hrvatske neuromno pomaže narodnu vlast demokratske i federalne Jugoslavije u njezinim naporima na sprovodenju i ostvarenju njezine deklaracije... Komunistička partija Hrvatske učinit će sve, da rad te vlasti bude potpuno uspješan. Komunistička partija i njezini predstavnici učinit će sve, da najširi slojevi naroda Hrvatske organizirani u Jedinstvenoj narodno-oslobodilačkoj fronti i oni čestiti ljudi, koji danas još stoje uslijed okupacije nekih krajeva van te fronte, svim snagama pomognu napore naše narodne vlade demokratske federalne Jugoslavije.«

Dr. Rade Pribićević, predsjednik Srpskog kluba vijećnika ZAVNOH-a rekao je medu ostalim i ovo:

»Ovo je prva prava narodna vlast, koja uzima sudbinu hrvatskog naroda i srpskog naroda u Hrvatskoj u svoje ruke.«

Naši su narodi ostvarili divno bratstvo, a to bratstvo Hrvata i Srba jest kičma Jugoslavije, ono ima oko sebe Slovence, Mađedonce, Crnogorce, ono nam približuje bratsku Bugarsku. U tom se bratstvu vidi sudbina povezanosti naših naroda i ona će dati svoje početno obilježje cijelom Balkanu.

No snage reakcije ne miruju, one se bude, one bi htjele da povrate ono staro, mada je to staro osuđeno na propast.

Nadalje je rekao:

Drugovi, govoreci u ime Srpskog kluba dozvolite mi da vam kažem nekoliko riječi u ime Srba u Hrvatskoj. Srbi u Hrvatskoj ušli su u borbu od 1941. i dali su svoj doprinos, boreći se za Hrvatsku, za zajedničku domovinu Jugoslaviju, boreći se za bratstvo s hrvatskim narodom, svjesni su da je Hrvatska i njihova otadžbina, isto kao što je otadžbina i Hrvatima. Nema te reakcije, koja bi mogla da dode među srpski narod i da razbije ovo jedinstvo i bratstvo s hrvatskim narodom. A da su Srbi u Hrvatskoj pošli pravim putem svjedoči Narodna skupština Srbije, koja kaže u svome proglašu i deklaraciju novembra prošle godine, da Srbi van Srbije treba da ostvare pravo bratstvo s narodima s kojima žive. Tim putem Srbi u Hrvatskoj idu i ići će (Tako je!).

Poslije druga Rade Pribićevića govorio je ministar za Hrvatsku drug dr. **Pajo Gregorić**, koji je u svom zapaženom govoru između ostalog rekao i ovo:

»Mi danas prilazimo osnivanju prve narodne vlade u Hrvatskoj.«

Ta vlast nije produkt nekih cjenjivanja, nekog trgovanja između partija, već je to narodna vlast, koja je produkt borbe i želje naših naroda za slobodu. To je značajka naše prve demokratske vlade Hrvatske. Hoću da kažem u čemu je njezina snaga. U prvom redu što se ona oslanja na narod, koji je u borbi dao najviše što može dati narod u borbi za svoju slobodu i samostalnost. Ta vlast je prava narodna vlast i za to, što će nju sačinjavati oni ljudi, koji izlaze iz kruga boraca za slobodu, oni ljudi, koji su gotovo sve dali za slobodu naroda što može živi čovjek da dade. Njezina snaga je još i u tome, što se ona oslanja na temeljac naše slobode, a to je bratstvo hrvatskog i srpskog naroda.«

Predsjednik Nazor dao je zatim riječ ministru narodnog zdravlja u vlasti federalne Jugoslavije dru **Zlatanu Sremcu**, članu Izvršnog odbora Hrvatske seljačke stranke. Dr. Sremec je prikazao borbu naših naroda od 1941. godine, te rekao:

»Nas je narod počeo borboti unatoč rada izdajica, unatoč najstrašnjeg terora. Stare partije u Jugoslaviji potpuno su zatajile. Jedinica je Komunistička partija pozvala narod u borbu na život i smrt. Ova borba spasila je naš narod. Put koji su hrvatskom narodu pokazivali izdajice, bio je put u smrt. Prva prava narodna vlast Hrvatske nikla je u borbi iz želje hrvatskog naroda za svojom državom, ali uistinu za svojom. Kao što je naš narod već napravio jedno povijesno čudo, u jeku rata stvorio vojsku, stvorio organe svoje narodne vlasti, tako će naš narod učvrstiti i ojačati svoju državu.«

Na kraju dr. Sremec je pozdravio vlasti demokratske federalne države Hrvatske.

Tajnik Izvršnog odbora Hrvatske seljačke stranke **Ante Vrkljan** u svom govoru, koji je bio često puta prekidan poklicima odobravanja, rekao je:

»U razvoju Narodnooslobodilačke borbe današnji je dan još jedan novi povijesni dan. Narodi federalne Hrvatske dobivaju danas prvu pravu narodnu vlastu kao daljnju tekuvinu svoje velike oslobodilačke borbe. Taj dan pada baš u vrijeme drugih krupnih dogadjaja u međunarodnoj politici, koji se i nas tiču.«

Posebno se zadržao na značaju i važnosti sovjetsko-jugoslavenskog ugovora, koji je potpisani u Moskvi, te je usporedio položaj naših naroda u ovoj konačnoj fazi rata, s položajem pred svršetak prošlog svjetskog rata. Spomenuo je Londonski pakt, kojim su najljepši krajevi naše Dalmacije, Hrvatskog Primorja i otoka Istre bili prepušteni Italiji. Spomenuo je napore pokojnog Supila, da se poništi Londonski pakt, kojega su onda potpisali saveznici, među kojima se nalazila i caristička Rusija.

»Ondašnja Rusija — naglasio je — nije osjećala da naš narod, jer nije bila ni slavenska ni demokratska. Sada tek viđamo, kolika je naša sreća što je došlo do Oktobarske revolucije. Sada najbolje vidimo, što za nas znači Rusija i njezin veliki Staljin. To su najbolje znali naši prvi borci, koji su pograbili puške u ruke. Radilo se o sudbini svih slavenskih naroda, o njihovom opstanku i budućnosti. Naši borci i naši narodi znali su, da iza njih stoji ogromna i nepobjediva snaga — Sovjetski Savez, zaštitnik svih potrobljenih, a napose slavenskih naroda.«

Svi veliki sinovi našeg naroda, u prvom redu braća Radići, propovijedali su ideju bratstva i jedinstva hrvatskog i srpskog naroda te ideju slavenske solidarnosti. To je danas ostvareno. Tekovine naše narodnooslobodilačke borbe bit će granitni temelj na kojem ćemo graditi svoju bućućnost i nime ne ćemo dati da u njih dira.«

Osvrnuo se i na dogadjaje u Italiji, gdje preživjeli i prikriveni fašisti, pod firmom neke tobožnje nove demokracije, hoće da ospore naše pravo na Istru i Trst. Njima je dat odgovor na usta našeg velikog vodje maršala Tita, koji je rekao, da je naš narod svoje granice obilježio svojom krvlju.

Član Predsjedništva ZAVNOH-a dr. **Svetozar Ristić**, župnik crkve Sv. Marka u Zagrebu u svom stvarnom govoru bacio je pogled s povijesnog gledišta na našu narodnooslobodilačku borbu i zadržao se na stajalištu, što ga je u svom izvještaju iznio dr. Bakarić o odnosima sa crkvom i hrvatskim svećenstvom, te veli:

Odluka o Narodnoj vladi Hrvatske

Time je rasprava bila završena. Kada su se oduševljeni poklici u vijećnicima i na Narodnom trgu stišali, prihvaćena je od svih članova Predsjedništva najprije u načelu, a zatim i u pojedinostima ova

ODLUKA

O NARODNOJ VLADI HRVATSKE

Predsjedništvo Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske na temelju člana 4. Odluke o Zemaljskom antifašističkom vijeću narodnog oslobođenja Hrvatske, kao vrhovnom zakonodavnom i izvršnom narodnom predstavničkom tijelom i najvišem organu državne vlasti federalne Hrvatske donijelo je na svojoj izvanrednoj sjednici održanoj 14. travnja 1945. u Splitu ovu

ODLUKU

O NARODNOJ VLADI HRVATSKE

Čl. 1. Narodna vlast Hrvatske je najviši izvršni i naredbodavni organ državne vlasti u Hrvatskoj.

Čl. 2. Narodnu vlast Hrvatske imenuje Predsjedništvo Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske. Narodna vlast Hrvatske odgovara i polazi račun o svom radu Zemaljskom antifašistič-

čkom vijeću narodnog oslobođenja Hrvatske, odnosno Predsjedništvu.

Dr. Ristić vjeruje da će se naći osnova za skladno rješenje, jer imade dobre volje s jedne i druge strane. Prikazuje na temelju mnogih pisama i izvještaja s okupiranog područja, da hrvatsko svećenstvo u svojoj jezgri prianja uz oslobodilački pokret. Hrvatsko je svećenstvo duboko svijesno, kako je njegova dužnost do kraja služiti Crkvi i narodu, služiti u dobru i zlu. Nadasve služiti na njegovom križnom putu i Golgoti. Najsvetija je dužnost katoličkog svećenika i redovnika stajati u pravednoj borbi, a ne do vijeka snositi odgovornost za izdaju naroda u povijesnom času i biti sukrovicem njemačkih i ustaških nepočinstava nad vlastitim narodom.«

Gовор **Mace Gržetić**, predsjednice Antifašističke fronte žena Hrvatske i pukovnika **Stanka Čanice Opačića** prvozborca Korduna bili su osobito pozdravljeni.

Slijedeći govornik bio je komesar Glavnog štaba Hrvatske **Rade Žigić**, koji je govorio o obnovi naše zemlje i o pokušaju reakcije, da srpski narod u Hrvatskoj odvoji od Narodnooslobodilačke borbe.

Duško Brkić, tajnik Srpskog kluba naglasio je:

»Vlada će se formirati iz redova Jedinstvene narodnooslobodilačke fronte, te je jasno, i mi smo svi uvjereni, da će nova vlast poraditi na tome, da se dovrši djelo oslobođenja, zatim da uloži sve svoje snaže za obnovu naše zemlje, da produbi i ojača bratstvo i jedinstvo, da stvari sve predvijete za sretniju budućnost, blagostanje i život svih naših naroda.«

Prvoborac Dalmacije pukovnik **Vjeko Krstulović**, kazao je:

»Današnji je dan jedan od velikih dana naše hrvatske domovine. Duboko sam uvjeren da će naš narod stajati i dalje i unaprijed na izgradnji svih ruševin, na izvršavanju svih zadataka, koje postavlja narodna vlast.«

Predsjednik ZAVNOH-a **Vladimir Nazor** je uzeo ponovno riječ i rekao:

»Mi smo ovlašteni raditi ono što radimo, jer smo pravi zastupnici čitavog našeg naroda. Glasovi su birački za nas one kapljice, one milijarde kapi krvi, koje su iz žila naših momaka pale na bojnim poljima i na krševima. Glasovi su nam davani kapljama znoja staraca i male djece, koja su moralu raditi tvrdu zemlju, jer bi inače bila naša polja ostala neobrađena. To je ono što nas ovlašćuje, i tim kuglicama mi smo dobili plebiscit onakav, kakav ni jedna stranka do sada nije dobila. Mi se osjećamo pravi i potpuni predstavnici naroda i mi ćemo ovdje izabrati vlastu i ta vlast vrijeđati. Nema nijedne vlast, koja bi tako iskreno i tako čvrsto bila izabrana, kao ona, što ćemo je mi sada izabrati.«

čkom vijeću narodnog oslobođenja Hrvatske, odnosno Predsjedništvu.

Čl. 3. Narodnu vlast Hrvatske sačinjavaju: Predsjednik vlaste, dva potpredsjednika vlaste i ministar: unutarnjih poslova, pravosuda, prosvjete, financije, industrije i rudarstva, trgovine i opskrbe, poljoprivrede i šumarstva, socijalne politike, narodnog zdravlja, građevina, obalnog pomorstva, ribolova i lokalnog saobraćaja.

Čl. 4. Predsjedništvo vlaste postoji kao posebno nadleživo.

Na čelu Predsjedništva vlaste stoji predsjednik. Za slučaj spriječenosti predsjednika zamjenjuje jedan od potpredsjednika.

Čl. 5. Predsjednik vlaste i ministri rukovode poslovima pojedinih grana državne uprave, u koliko isti ne spadaju u nadležnost vlaste demokrats

demokratske federativne Jugoslavije, a ministri još i na osnovu uredaba, naredaba i uputa vlade Hrvatske i na osnovu rješenja pojedinih ministarstava demokratske federalne Jugoslavije, ukolike se radi o poslovima, koji pripadaju u nadležnost vlade demokratske federalne Jugoslavije.

Cl. 7. Ministri Narodne vlade Hrvatske imaju pravo prisustvovati zasjedanju Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske, odnosno njegovog Predsjedništva.

Cl. 8. Svaki vijećnik Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske ima pravo uputiti Narodnoj vladi i ministrima pitanja. Narodna vlada i ministri su dužni odgovoriti na takovo pitanje usmeno ili pismeno najkasnije u roku od pet dana.

Cl. 9. Kod stupanja na dužnost članovi Narodne vlade Hrvatske polazu pred pred-

sjetnikom Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske zakletvu:

»Zaklinjem se čašću svoga naroda, da će vjerno i neumorno služiti narodu, da će svoje dužnosti vršiti savjesno i predano, čuvajući i braneći slobodu i nezavisnost, bratstvo i jedinstvo svih naroda Jugoslavije i sve ostale tekovine Narodno-oslobodilačke borbe za napredak federalne Hrvatske i demokratske federalne Jugoslavije.«

Cl. 10. Odredbe o organizaciji i djelokrugu pojedinih ministarstava propisati će se posebno.

Cl. 11. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Split, 14. IV. 1945

Predsjednik:

VLADIMIR NAZOR v. r.

Tajnik:

DUŠAN ČALIĆ v. r.

Sastav Narodne vlade Hrvatske

Poslije tega je predsjednik Vladimir Nazor povjerio mandat za sastav vlade dru Vladimiru Bakariću, što je bilo prihvaćeno gromkim klicanjem i pljeskanjem vijećnika i naroda.

Nakon pola sata odmora i savjetovanja o osnivanju i sastavu vlade, uzeo je riječ dr. Vladimir Bakarić i izjavio, da se u račun oko sastavljanja vlade savjetovao s predstvincima Jedinstvene narodnooslobodilačke fronte Hrvatske, te da je vlada, koju je on obrazovao izraz jedinstva i bratstva Srba i Hrvata i osnov bratstva svih naroda Jugoslavije. Zatim je Predsjedništvo predočilo članove vlade i zamolio da ono donese ukaz o njezinom imenovanju.

UKAZ O IMENOVANJU NARODNE VLADE HRVATSKE

Uz neopisivo oduševljenje, koje je trajalo nekoliko časaka pročitan je Ukaz o imenovanju Narodne vlade Hrvatske. Ukaz glasi:

Na osnovu Cl. 2 odluke o Narodnoj vladi Hrvatske Prečsјedništvo Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske imenuje:

Za predsjednika vlade dr. Vladimira Bakarića, za potpredsjednika vlade Franju Gažija, za potpredsjednika vlade dr. Radu Pribičevića, za ministra unutrašnjih poslova Vicka Krstulovića, za ministra pravosuda Dušana Br-

kića, za ministra prosvjete Antu Vrkljana, za ministra financija Anku Berus, za ministra industrije dr. Mladenka Ivezovića, za ministra trgovine i opskrbe Dušana Čalića, za ministra poljoprivrede i šumarstva Tomu Čikovića, za ministra narodnog zdravlja Dr. Aleksandra Koharovića, za ministra socijalne politike Juricu Draušnika, za ministra građevina Stanka Čanicu Opačića, za ministra obalnog pomorstva, ribolova i lokalnog saobraćaja dr. Uliksa Stangeru.

Smrt fašizmu — Sloboda narodu!

Tajnik: Predsjednik:
Dušan Čalić v. r. Vladimir Nazor v. r.

Oduševljenje naroda dugo se nije stišalo. S Narodnog trga prenosili su se poklici i oduševljenje naroda preko pokrajnih ulica sve do obale, gdje je nastalo pravo naročno veselje. Svečanom raspoloženju i zanosu naroda pridružila su se i žvona s gradskih crkava, te pucanje iz topova. Obala je bila u moru električnih žarulja i kriješova, koji su se palili preko čitave obale i po okolnim brežuljcima.

Bilo je točno 8.25 sati na večer kada je federalna Hrvatska dobila svoju prvu Narodnu vladu. Nakon toga je glazba najprije odsvirala hrvatsku himnu »Lijepu našu«, a zatim sveslavensku »Hej Slaveni«.

Izjava šibenskog biskupa dr. Mileta

Po tome je uzeo riječ šibenski biskup dr. Jerolim Mileta i u svom govoru rekao ovo:

»U svim znamenitim narodnim zgodama predstavnici su se katoličke crkve nalazili uz svoj milji narod: zato i danas u ovom gradu Splitu na povijesnom i svečanom imenovanju prve vlade federalne Hrvatske u federalnoj Jugoslaviji mi biskupi ovih naših primorskih biskupija sa svojim svećenstvom, čestitamo svako dobro prvoj vladi federalne Hrvatske sa željom, da njezin rad bude vazda za dobro našeg milog naroda.

Čestitajući vlasti, izrazujemo našu zahvalnost i svim našim hrabrim borcima Narodnooslobodilačke vojske sa svojim proslavljenim vođom, narodnim herojom maršalom Josipom Brozom-Titom, a osobito onima, koji požrtvovno položile svoje živote za domovinu.

Molimo Svetogog Boga, da ova narodna proslava bude sjeme duhovnog i materijalnog preporoda čitavog našeg hrvatskog naroda i pomirenje, te zalog slike i bratstva Hrvata i Srba i svih naroda federalne Jugoslavije. Bila sretna i od Boga blagoslovljena federalna država Hrvatska.«

Zamjenik dalmatinskog episkopa prota Milan Macura, nakon što se s bolom u duši osvrnuo na one sveštenike, koji su iznevjerili svoj narod, odalečili se, otudili i služili narodnim neprijateljima, rekao je ovo: »Danas nam je svanulo sunce slobode za kojim smo toliko uzdisali. Mi smo uskršli iz

ropstva u jednom velikom svjetlu i radosti. Danas je proglašenje prve prave narodne vlade Hrvatske i mi sveštenici ne smijemo ostati skrštenih ruku, mi moramo raditi na obnovi naše zemlje, mi moramo stvoriti novi život. Evo nas u zajedničkoj kući, bratski zagrljeni Srbi i Hrvati, dijelit ćemo sudbinu i gorku i slatku, i bit ćemo zajedno.«

Time je ova povijesna sjednica Predsjedništva ZAVNOH-a bila završena. Kad su članovi prve narodne vlade na čelu s dr. Vladimiro Bakarićem i predsjednikom ZAVNOH-a Vladimirom Nazorom i ostalim učesnicima napuštali gradsku vijećnicu, na tragu ih je narod dočekao novim, silnim manifestacijama i poklicima, obasipišući ih čujećem još jače, još silnije nego prije početka sjednice.

ZAKLETVA NOVE VLADE

Sutradan, u nedjelju, dne 15. travnja u 9 sati prije poane u istoj vijećnici obavljena je svečanost polaganja zakletve narodne vlade narodu.

Zakletva glasi: Zaklinjemo se čašću svoga naroda, da će vjerno i neumorno služiti narodu, da će svoje dužnosti vršiti savjesno i predano čuvati i braniti slobodu i nezavisnost, bratstvo i jedinstvo svih naroda Jugoslavije i sve ostale tekovine narodnooslobodilačke borbe za napredak federalne Hrvatske i demokratske i federalne Jugoslavije.

Kao prvi, tako je i ovog dana narod ispunio čitav narodni trg i manifestacijama dao oduševljenju i zanosu.

Slavni dan Hrvatske

Medu slavnim datumima Hrvatske najljepše će u povijesti sjati 14. IV. 1945. Toga dana je u borbenom i nepokorenom Splitu obrazovana prva narodna vlada federalne države Hrvatske.

Na obalama Jadranskog mora imali su Hrvati nekad središte svoje države, koje se kasnije pomaklo prema sjeveru. Prva naša žarišta — državna i kulturna bila su ovdje. Ovdje smo vodili i teške borbe protiv napadača s druge strane mora i prolazeći kroz razne oblike državne stvarnosti — unatoč zapljuškivanju sa strane zadržali smo na obalama Jadrana etnički najčišći cjelovitost. Dalmacija, biser hrvatskih krajeva, u teškim danima fašističke najeze i u najvećem svjetskom ratu uopće postaje prvoborac među hrvatskim krajevima.

Kad su tudinci udarili na bivšu Jugoslaviju u namjeri, da provedu svoj pakleni plan »zavadi i — vladaj«, ubacili su domaće faštiste: ustaše i četnike među nas kako bi razbili bratstvo i jedinstvo hrvatskog i srpskog naroda oslanjajući se na nezadovoljstvo Hrvata prema staroj — velikosrpskoj Jugoslaviji.

No, kad su ustaše počeli sa svojom krvavom rabirom, naišli su odmah na početku na otpor hrvatskog naroda u Dalmaciji, koji nije dozvolio da Srbi stradaju.

Prvi rukovodioci borbe protiv faštista i domaćih izdajica i prvi branici Srba, bili su Hrvati komunisti iz gornje Hrvatske, a u pomoć progonjenim Srbima još 1941. godine došli su i Hrvati iz Dalmacije. Kasnije se ustanak proširio i na druge hrvatske krajeve, a 1943. se cijeli hrvatski narod zajedno sa Srbima digao na oružje u borbi protiv fašizma. Počelo se stvarati oružano i krvno bratstvo i jedinstvo Hrvata i Srba a na temelju vojničkih pobjeda udružene braće, koje je predvodio Tito. Dolazi do povjesnog sabora 29. svibnja 1943. u Jajcu, gdje se udaraju temelji nove Titove Jugoslavije i gdje su stvoreni poznati povijesni zaključci. Jedan od najvažnijih jeste federalno uredjenje nove državne zajednice. Povijesni sabori na Plitvičkim jezerima, Plaškom i Topuškom izgradjuju novu državost Hrvatske i Zemaljsko antifašističke vijeće narodnog oslobođenja Hrvatske, čije je njezino Predsjedništvo 14. IV. 1945. daje u Splitu mandat za sastav hrvatske vlade dr. Vladimиру Bakariću — tajniku Jedinstvene narodnooslobodilačke fronte Hrvatske, koji sastavlja prvu narodnu vladu Hrvatske.

Stari snovi Hrvata da imaju svoju državu, istinsku i pravu državu, postaje stvarnost. Velike riječi Stjepana Radića o bratstvu i jedinstvu, o Slavenstvu, o Rusiji — odnosno SSSR-u i hrvatskoj državi obistinjuju se. Srbi u Hrvatskoj

su ravnopravni sa Hrvatima i kao ravnopravni članovi države imaju sva prava i sve dužnosti.

Veliki Sovjetski Savez sa Staljinom na čelu naš je saveznik i prijatelj.

Velike Zapadne demokratske države Engleska i Amerika naši su saveznici.

Velike udružene države pobjednice u najvećem svjetskom ratu priznaju našu državnu zajednicu — Novu Jugoslaviju, a s tim i demokratsku federalnu Hrvatsku.

Iz najvećeg svjetskog rata izlaze Hrvati udruženi sa Srbima, Slovincima, Makedoncima, Crnogorcima, i našim muslimanima kao pobjednici i stvaraju svoje federalne države u novoj Titovoj Jugoslaviji.

San najboljih sinova hrvatskog naroda se oživotvoruje i cijeli hrvatski narod sudjeluje u borbi i izgradnji svoje narodne vlade.

Izvršni odbor H.S.S.-a — čiji je predsjednik, seljak Franjo Gaži potpredsjednik prve narodne vlade Hrvatske — doprinio je i svoj dio u najvećim povijesnim zbivanjima, ne samo hrvatskog naroda, nego i cijelog čovječanstva uopće. Sretni smo da je u borbi Mraka i Svetla hrvatski narod uvidio gdje je svijetlo i da je prepoznao zvijezdu, koja se pojavila:

»S Dona — Volge i Urala ...«

Veliko značenje je obrazovanje prve narodne vlade Hrvatske — i veliki je zadaci čekaju.

Cijeli hrvatski i srpski narod u Hrvatskoj stojiiza ove Narodne vlade — sav narod ima ona za sobom.

Prvu Narodnu vladu Hrvatske odlikuje novo ministarstvo — ministarstvo obalne plovidbe, ribarstvo i lokalnog saobraćaja. Jadransko more, od svih bivših vlasti stare Jugoslavije zanemaren — prvi put dobiva puno značenje, te će se pitanjima obalne plovidbe, pomorskog ribarstva posvetiti najveća pažnja.

Zanimljivo je, da ovo Ministarstvo preuzima Hrvat iz Istre i tako prvi put u našoj povijesti Istra dobiva u vlasti Hrvatske svoga predsjavnika.

Vjerujemo, da će biti težak posao u novi naši porušene i popaljene domovine, ali i vjerujemo da će narod, koji je mogao iz ništa stvoriti pod najtežim prilikama svoju vojsku, naoružati je u početku otetim oružjem, narod, koji je iz šume izgrađivao vlast da će taj narod predvoden Titom izgraditi i svoj dom.

Muškarci, žene i djeca svi će pomoći na podizanju Hrvatske, a bijeli nepokorani Zagreb nas čeka — — —.

Prvoj Narodnoj vlasti Hrvatske želimo sreću i dobar posao.

Pod vodstvom Tita naprijed na sreću Hrvatske i federalne Jugoslavije!

Dr. ZLATAN SREMEC

Ne čekajmo!

Ne čekajmo! Dni su skupi!

Svakim časom svjest se tupi,

Svaki tren je lanac krući!

Ne čekajmo, jer će pući

Vrat pod trhom robstva sramna!

Nastat' će nam nojca tamna,

Crnja, Bože, nego prije,

Da nas za v'jek obavije!

Za v'jek! Za v'jek! Al' ne! Ne će,

Dok se nebom mjesec šeće,

Listnatijeh dok je grana,

Dok je zore, sunca dana,

I slovjenske bit' će nade.

Ne čekajmo! Drugi rade!

Rad'mo i mi mačem, perom,

Al' i s pravdom, s čistom vjerom!

STJEPAN RADIĆ

Iz Hrvatske seljačke stranke

POZDRAV ISTRANA PREDSEDNIKU GAŽIJIU. — Predsjednik Izvršnog odbora Hrvatske seljačke stranke Franjo Gaži primio je ovo pismo:

»Upravo sam stigao iz Istre u naš slavni dalmatinski grad Split na povijesno zasjedanje Predsjedništva Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske povodom osnivanja vlade naše federalne države Hrvatske, u sklopu s ostalim narodima Jugoslavije, u koju su ušli i sinovi naše hrvatske, ali nikad nepokorene Istre.

Tom prilikom šaljem Ti plamene pozdrave ispred Jedinstvene narodnooslobodilačke fronte za Istru, kao i cijeloj vlasti, želeći joj mnogo uspjeha u dalnjem upravljanju zemljom, čiju su slobodu njezini sinovi izvojevali krvlju.

Upravo se sada vode borbe s murskim fašističkim okupatorom za oslobođenje hrvatske i nove Titove federalne Jugoslavije.

Smrt fašizmu — Sloboda narodu!
ANTE DOBRILA
član JNOF-e Hrvatske za Istru.
bivši zapovjednik u Koprivnici

Jedinstvena narodnooslobodilačka fronta

I. Kongres Antifašističke fronte žena Hrvatske

Veseli se i nestripljivo očekuje ispaceni narod Like, Hrvatskog Primorja, Istre, Banije, Podravine i t. d., dan kada će se vratiti svojim kućama iz šuma, iz zbijegova, iz tudiž zemalja. Muževi će primiti u ruke plugove da preoru zapuštenu zemlju, žene da urede domaće ognjište, da se posvete svojoj djeci, a svi skupa da počnu s obnovom opustošene zemlje. S novim će životom početi nove dužnosti, ali i veselje.

Po oslobođenju našeg Zagreba doći će za nas žene veliki dan, dan I. Kongresa Antifašističke fronte žena Hrvatske. U Zagreb će pohrlići žene svih krajeva Hrvatske u svojim šarolikim narodnim nošnjama da pokažu kako je ovaj rat bio pravi domovinski rat i kako je među svim ženama postojala zajednička misao, osjećaj i zajednički cilj: uništene fašizma. Poslije kongresa će nas opet voditi zajednička želja: obnoviti i izgraditi slobodnu domovinu.

Značenje ovog Kongresa vidi se već sada po pripremama, u pretkongresnom takmičenju, na konferencijama i sastancima žena. Žene se dogovaraju kako bi se što dostačnije spremile za taj dan. Sabiru se podaci o radu žena u narodno-oslobodilačkoj borbi, žene raznih okruga natječe se među sobom, koji će okrug politički osvijestiti više žena; natječe se u pisanju i lijepljenju parola,

dijeljenju i čitanju štampe ne samo na oslobođenom, nego i na neoslobodenom teritoriju; natječu se koji će kraj mobilizirati više vojnika, proučavaju se odlike Antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Jugoslavije i Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske.

Po uništenju fašizma doći će rad žena najviše do izražaja na obnovi zemlje.

Jedinstvena narodno - oslobodilačka fronta Hrvatske pokazuje nam put kojim trebaju ići sve žene bez obzira na nacionalnu, vjersku i političku pripadnost, a dužnost nas žena je da u Frontu obuhvatimo i one žene koje još nisu u nju uklapljene.

Pred nekoliko dana vratila se delegacija Antifašističke fronte žena Hrvatske, koja je bila u posjeti kod maršala Tita da ga pozovu na I. kongres hrvatskih antifašistkinja. Oduševljenje i veselje s kojim se delegacija vratila iz Beograda i bratske Srbije, kao i obećanje maršala Tita da će doći na Kongres bilo je neopisivo i daje još više poleta radu oko Kongresa.

Dan Kongresa se približuje.

O nama ženama ovisi da se za taj dan što ljepe i bolje pripremimo i da ga dobro dočekamo.

Sonja Koharović

Kulturne i političke vijesti

ZAKLJUČENJE UGOVORA IZMEĐU SOVJETSKOG SAVEZA I JUGOSLAVIJE. — Za vrijeme boravka predsjednika jugoslavenske vlade maršala Tita i drugih ministara u Moskvi vođeni su pregovori za zaključenje ugovora o prijateljstvu, uzajamnoj pomoći i poslijeratnoj suradnji između Rusije i Jugoslavije. Pregovori su vođeni u duhu srdačnosti i bratskog razumjevanja, te su potvrđili odlučnost objiju zemalja da zajedno s ostalim slobodoljubivim zemljama postignu što brži slom hitlerovske Njemačke, a ujedno da se učvrste i ojača prijateljstvo i suradnja naroda Rusije i Jugoslavije koliko u sadašnjem ratu, toliko i nakon rata, u miru.

Nakon što su pregovori završeni s uspjehom, 11. travnja uslijedilo je potpisivanje ugovora. Ugovor je potpisani u Moskvi, u Kremlju, a potpisali su ga od strane Sovjetske Rusije zamjenik predsjednika Sovjeta narodnih komesara i narodni komesar vanjskih poslova Molotov, a od strane Jugoslavije predsjednik jugoslavenske vlade maršal Josip Broz-Tito. Potpisivanju ugovora prisustvovao je i predsjednik Sovjeta narodnih komesara maršal Josip Staljin. Bili su još prisutni: jugoslavenski ministar vanjskih poslova dr. Ivan Šubašić, ambasador Jugoslavije u Sovjetskoj Rusiji Simić, ministar za Crnu Goru general-lajtnant Gjilas, ministar trgovine i opskrbe Nikola Petrović, ministar rudarstva Bane Andrijević, šef jugoslavenske vojne misije general-lajtnant Primorac, zatim zamjenik komesara vanjskih poslova Višinski, ambasador u Jugoslaviji Sadčikov, i drugi.

Koliko je zadovoljstvo izazvalo potpisivanje ovog ugovora, najbolje se

moglo vidjeti po manifestacijama prirednim širom cijele zemlje. Tim manifestacijama narodi širom cijele Jugoslavije dali su oduša velikom zadovoljstvu i oduševljenju zbog potpisa sovjetsko-jugoslavenskog ugovora. Prilikom tih manifestacija klicalo se spontano prijateljstvu i savezu Sovjetskog Saveza i Jugoslavije, Crvenoj vojsci i Jugoslavenskoj armiji, maršalu Staljinu i maršalu Titu, kao i našim saveznicima.

SMRT PREDSJEDNIKA AMERIKE ROOSEVELTA (RUZVELTA). — Predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Franklin D. Roosevelt iznenada je umro u svom ljetnom boravištu u Georgiji. Smrt, kako su liječnici ustavili, uslijedila je uslijed izliva krvi u mozak.

Nagla i prerana smrt predsjednika Amerike i našeg velikog prijatelja i saveznika izazvala je veliku žalost ne samo u Americi, nego i u čitavom svijetu, pa tako i kod nas. Diljem sve Hrvatske i Jugoslavije održane su žalobni spomen-slovi.

Preminuli predsjednik Amerike Roosevelt bio je jedan od najistaknutijih i najnaprednijih voda Amerike u toku cijele njezine povijesti. On je odmah u početku fašističke najezde zauzeo odlučan stav protiv fašizma i nacizma, pa je zato Amerika i uložila sve svoje snage u borbu za konačno uništenje hitlerizma. Njegova vanjska politika nailazila je na podršku svih naprednih slojeva američkog naroda, a osobito kada je odmah nakon svog prvog izbora za predsjednika Amerike, godine 1933. uspostavio normalne diplomatske odnose sa Sovjetskim Savezom.

Dužnost predsjednika Amerike odmah je preuzeo dosadašnji potpredsjednik Truman te je dva sata nakon Rooseveltove smrti položio zakletvu kao trideset+reći predsjednik Amerike. Nakon polaganja zakletve novi predsjednik Truman izjavio je, da će

nastaviti onim radom, kojega je započeo predsjednik Roosevelt. Truman je ujedno pozvao vladu Amerike da ostane na svojoj dužnosti i da radi u duhu politike, koju je vodio pokojni predsjednik Roosevelt.

Narodnooslobodilačka borba

Silan zamah Jugoslavenske armije. — Naša slavna vojska nastavlja svoje potprijedovanje u cilju potpunog oslobođenja naše zemlje od hitlerovskih horda i domaćih izroda. U prošlom tjednu postignuti su veliki, zapravo ogromni uspjesi na svim odsjecima bojišta. Naročito velik uspjeh postignut je na srijemskom bojištu. Ovo je bojište potpuno probijeno i naša junačka vojska napreduje dalje, oslobadajući grada dove i sela naše domovine. Prvih dana borbe na srijemskom ratištu naše jedinice probile su jake neprijateljske položaje, prešle rijeku Dravu i Dunav na području od Borova do Podravskih Podgajaca zapadno od Valpova i rijeku Savu na području od Brčkog do Orašja, te napredovali preko 50 kilometara. Na juži su oslobođeni gradovi Vinkovci, Osijek i Vukovar, trgovija Valpovo i Županja, te veliki broj drugih mesta. U tim borbama uništene su 41. i 11. njemačka divizija, te 3. i 12. paveličeva divizija. Samo u dva dana na jednom odsjeku bojišta ubijeno je 5177, a zarobljeno 2044 neprijateljska vojnika i oficira.

U Slavoniji se nastavlja gonjenje neprijatelja. Oslobođen je Donji Miholjac, te druga brojna mjesta. Isto tako oslobođeni su gradovi Našice i Djakovo, te sela Strživojna i Vrpolje. U tim borba-

ma ubijeno je 7035, a zarobljeno 3556 Nijemaca i ustaša.

Na području **Korduna i Hrvatskog Primorja** naša slavna IV. armija postigla je nove velike uspjehe. Oslobođila je Ogulin i uništila nekoliko drugih jakih neprijateljskih uporišta. Ujedno je oslobođila Senj i Novi te napreduje u pravcu Crikvenice i Sušaka. Na području ovog bojišta, od Ogulina do Senja, uništена je 392. njemačka divizija. Zapovjednik ove divizije general major **Johan Michel** nosilac Željeznog križa s hrastovim lišćem ubijen je, dok je zapovjednik 847. puka zarobljen. U istom području uništenu je i 11. paveličeva divizija. Očišćeno je nadalje i cijelo područje otoka Raba.

U Bosni, nakon oslobođenja Sarajeva i Visokog, naše jedinice postigle su nove značajne uspjehe. Najprije su oslobođile Busovaču, a zatim Zenicu, u kojoj su sačuvani svi tvornički uredjaji. Oslobođeni su nadalje Maglaj i Dobojsko rijeke Bosne.

Ove velike pobjede naše junačke vojske, kao i pobjede naših velikih saveznika, pokazuju, da nije daleko dan konačnog uništenja neprijatelja i potpunog oslobođenja naše domovine. U toku su dani pobjede, ali i odmazde nad zločincima za sva zlodjela počinjena nad našim narodima.

Ratni tjedni pregled

Sve su teži udarci, koje naši veliki saveznici zadaju Nijemcima na njihovom vlastitom zemljisu. Danas su savezničke vojske tako duboko napredovali u samu Njemačku, da ne će dugo proći i Hitlerova vojska bit će potpuno uništena.

Na najsjevernijem dijelu bojišta, u Istočnoj Pruskoj, Nijemci su doživjeli potpuni slom. U prošlom tjednu Rusi su očistili velike prostore te zauzeli Königsberg, glavni grad Prusije. Tom su prilikom zarobili i uništili preko 130 tisuća njemačkih vojnika. Prodri su zatim na zadnji odsječak ovog bojišta, koji se još drži i to na poluotoku Samland. Sada se na tom poluotoku uništavaju zadnji ostaci njemačke vojske.

Dok njemački službeni izvještaji govore o snažnoj ruskoj ofenzivi, koja da je započela u pravcu Berlina od Kistrina i Frankfurta na Odri, na kome se području nalazi vojska slavnog ruskog vojskovođe Žukova, dotle Rusi ne daju o tome nikakvih obavijesti. Prema njemačkim službenim vijestima dvije ruse armije stoje nekih 30 kilometara od Berlina. Navodno su Rusi prešli u navalu i na odsjeku bojišta kod Štetina. Medutim Rusi i o ovome ne daju nikakvih obavijesti.

Crvena armija u prošlom tjednu imala velikog uspjeha u uništavanju njemačke grupe u Breslavi, i samo je pitanje dana, pa da i ova njemačka grupacija bude potpuno uništena.

Na odsjeku bojišta jugozapadno od Raibora, a sjeveroistočno od češke granice Rusi su prodri na češko tlo. Na području Slovačke već su prekoračili rijeku Moravu i idu prema Brnu u Moravskoj.

Slavna ruska vojska očistila je skoro cijeli istočni dio Austrije, te su po nekim vijestima Rusi već prodri i s južne strane u Moravsku.

Jedan dio vojske maršala Tolbuhina, nakon što je sasvim očistila glavni grad Austrije — Beč, te grad St. Pelten nalazi se u blizini Linza, nedaleko bavarske granice i nepunih 100 kilometara od Hitlerove jazbine Berhtesgaden. Južni

dio vojske maršala Tolbuhina napreduje prema Štajerskoj, te se već nalazi 20 kilometara od Graza. Rusi su prodri i u sjeverni dio Slovenije. Ove trupe su uz pomoć bugarskih i naših jedinica oslobođile stari grad Zrinskih Čakovac i očistile naše Medjimurje.

Na zapadnom bojištu saveznici su uništili njemačke posade u oblasti Rura, koje su brojile preko 270 tisuća njemačkih vojnika. Tu su saveznički zauzeli glavna njemačka industrijska središta Esen i Duisburg.

U toku minulog tjedna saveznici su pristupili potpunom čišćenju Nizozemske od Hitlerovaca, te su pri tome u sjevernoj Nizozemskoj zauzeli grad Groningen i odsjekli oko 200 tisuća Nijemaca, koji se nalaze u zapadnoj Nizozemskoj. Nešto istočnije engleske i kanadske čete nalaze se već u blizini poznate njemačke luke Emden na Sjevernom moru. Američka vojska napredovala je preko Hanovera, te se nalazi u blizini Hamburga. Vojska američkog generala Patona, o kojoj se ne daju službena saopćenja, napreduje dalje, te je već prodri do rijeke Elbe (Labe), zadnje vodene prepreke pred Berlinom, probila tu prepreku i ujedno opkolila grad Lajpcig. Ova vojska, nakon što je svaldala velike njemačke grupacije u gradovima Magdenburgu i Bajraru izbila je, prema nekim vijestima, na samu česku granicu istočno od Šemnica, te se nalazi nedaleko Drezdena. Amerikanci se sada ne nalaze više od 75 kilometara od Berlina.

Južno krilo američke vojske zauzelo je i glasoviti industrijski grad Nürnberg u Bavarskoj. To se krilo nastoji spojiti s ruskim vojskom koja napreduje prema Lincu.

Značajna je i saveznička ofenziva, koja je počela u Italiji. Obje savezničke armije, peta i osma, na čitavom frontu od Ligurskog zaliva, pa sve do Jadran-skoga mora, nalaze se u napredovanju. Vojska pete armije napreduje prema velikoj ratnoj luci Speciji, dok se jedinice osme armije nalaze nekih dvanaest kilometara udaljene od poznatog starog grada i velike željezničke raskrsnice Bolonije.